

СЕКЦІЯ 1

Розвиток економічних теорій у подоланні світової економічної кризи та роль бухгалтерського обліку: проблематика міждисциплінарних досліджень

СЕКЦІЯ 1

РОЗВИТОК ЕКОНОМІЧНИХ ТЕОРІЙ У ПОДОЛАННІ СВІТОВОЇ ЕКОНОМІЧНОЇ КРИЗИ ТА РОЛЬ БУХГАЛТЕРСЬКОГО ОБЛІКУ: ПРОБЛЕМАТИКА МІЖДИСЦИПЛІНАРНИХ ДОСЛІДЖЕНЬ

Балаш Ірина

слухач магістратури

Левченко Ольга

к.е.н, доцент

Таврійський державний агротехнологічний університет

м. Мелітополь

ОРГАНІЗАЦІЯ ОБЛІКУ ЗНОСУ (АМОРТИЗАЦІЇ) ОСНОВНИХ ЗАСОБІВ НА ПРИКЛАДІ ПІДПРИЄМСТВА

Економічний розвиток України залежить від ефективності функціонування сфер її народного господарства. Важливе значення приділяється основним засобам як головному елементу матеріально-технічної бази підприємства.

Основні засоби під впливом часу, сил природи та в процесі експлуатації поступово зношуються. Вони втрачають свої первинні фізичні якості, знижуються їх техніко-експлуатаційні можливості, в результаті зменшується реальна балансова вартість основних засобів. . Таким чином, за весь час експлуатації об'єкта його вартість має бути повністю перенесена на новостворений продукт. Ці щорічні відрахування є поступовим погашенням вартості зношуваних основних засобів і мають назву «амортизаційні відрахування», або «амортизація».

Знос – це втрата основними засобами початкової вартості у процесі їх використання. Амортизація – це систематичний розподіл вартості, яка амортизується, протягом строку корисного використання.

У зв'язку з цим необхідно з'ясувати сутність понять «амортизована сума активу» і «строк корисної експлуатації активу». Згідно з П(С)БО 7 «Основні засоби» амортизована сума – це собівартість активу (або сума, яка заміняє її у фінансових звітах) за відрахуванням ліквідаційної вартості [1].

Строк корисної експлуатації – очікуваний період використання активу підприємством або кількість вироблених одиниць продукції чи інших подібних одиниць, яку підприємство сподівається отримати від цього активу.[1]

Ліквідаційна вартість – чиста сума, яку підприємство сподівається одержати за актив по закінченні строку його корисної експлуатації після відрахування очікуваних витрат у зв'язку з вибуттям.

Згідно з П(С)БО 7 об'єкт основних фондів амортизується фактично до досягнення ним ліквідаційної вартості, яку підприємство встановлює самостійно.

Важливе значення для організації бухгалтерського обліку основних засобів має метод нарахування амортизації, який впливає на величину витрат підприємства. Метод амортизації має враховувати форму, в якій економічна вигода від активу отримується підприємством. Кожне підприємство має право обрати найбільш відповідний метод нарахування амортизації з тих, що передбачені П(С)БО 7:

- метод прямолінійного списання;
- метод зменшення залишкової вартості (залишку);
- кумулятивний метод або метод суми цифр років;
- виробничий метод [1].

В ТОВ «АФ Степове» обрано «метод прямолінійного списання». Суть цього методу полягає в тому, що амортизована сума переноситься на амортизацію рівномірно протягом строку корисної експлуатації активу.

Цей метод є найбільш прийнятним для списання основних засобів, що не підвладні впливу інших чинників, крім строку корисного використання. До таких основних засобів, зокрема, належать будівлі та споруди, загальновиробниче устаткування та ін.

Таким чином, при застосуванні прямолінійного методу амортизована вартість об'єкта рівномірно списується (розподіляється) протягом строку його корисного використання. Цей метод заснований на припущенні, що сума нарахованої амортизації залежить від строку (тривалості) експлуатації об'єкта основних засобів.

При застосуванні цього методу:

- річна сума амортизації однакова протягом усіх років експлуатації об'єкта;
- сума зносу накопичується рівномірно;
- залишкова вартість об'єкта основних засобів рівномірно зменшується до досягнення ліквідаційної вартості.

Метод прямолінійного списання має свої переваги й недоліки. Переваги методу – простота розрахунку та рівномірність розподілу суми амортизації між обліковими періодами, що забезпечують зіставність собівартості продукції з доходом від її реалізації.

Недоліком є те, що цей метод не враховує морального зносу, різниці у використанні виробничої потужності основних засобів у різні роки їх експлуатації та необхідності збільшення витрат на ремонт в останні роки служби.

СЕКЦІЯ 1

Розвиток економічних теорій у подоланні світової економічної кризи та роль бухгалтерського обліку: проблематика міждисциплінарних досліджень

Так як прямолінійний метод більше підходить для нарахування амортизації на будівлі та обладнання пропонується на підприємстві ТОВ «АФ Степове» використовувати нові форми розрахунку амортизації основних засобів, де повинні бути згруповані тільки ті показники, які необхідні для нарахувати амортизації. Для розрахунку амортизації виробничих будівель, комп'ютерної техніки, меблів та іншого офісного устаткування пропонується обрати прямолінійний метод. Для амортизації автотранспорту пропонується застосовувати метод прискореного зменшення залишкової вартості. Робоче устаткування пропонуємо амортизувати кумулятивним методом. Однак деякі об'єкти можуть нерівномірно експлуатуватися протягом виробничого циклу (наприклад обладнання, що має сезонний характер роботи). У таких випадках підприємству доцільно вибрати виробничий метод нарахування амортизації.

Список використаних джерел

1. Положення (стандарт) бухгалтерського обліку №7 “Основні засоби” Затверджено наказом Міністерства Фінансів України від 27.04.2000 р. № 92. // Бухгалтер №10, 2000р., ст. 18 – 22.

Динько Інна

здобувач

Луцький національний технічний університет

м. Луцьк

ІСТОРИЧНИЙ АСПЕКТ ОБЛІКУ ФІНАНСОВИХ РЕЗУЛЬТАТІВ

Для кожної країни були характерні свої погляди на концепцію бухгалтерського обліку. Італійці, наприклад, розглядали бухгалтерський облік у юридичному аспекті, і вважали, що величина прибутку визначається згідно інтересів власника. Представники французької школи виходили з того, що прибутком можуть вважатись лише грошові надходження [1, 2]. Представник німецької школи Е. Шмеленбах надавав важливого значення рахунку прибутків і збитків, і стверджував, що для визначення фінансового результату – прибутку як основної мети обліку, слід зосереджуватись на русі грошових витрат і доходів [3].

Англо-американська школа найближче підійшла до трактувань прибутку як облікової категорії, та його обліку як основного знаряддя